

UITSpraak

SGIM 2024-20

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Inzake

De geschilprocedure van de heer A, wonende te B, hierna te noemen 'klager', tegen de heer C, tandarts te D, hierna te noemen 'verweerder' (gemachtigde: mevrouw E). Verweerder is via de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie] aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

1. Klager heeft bij email van 17-04-2024 het geschil bij de Geschilleninstantie Mondzorg aanhangig gemaakt. Klager is verzocht aanvullend het geschilformulier in te vullen. De Geschilleninstantie Mondzorg heeft het door klager ingevulde geschilformulier eveneens op 17-04-2024 ontvangen.
2. Het door klager verschuldigde griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg op 01-10-2024 ontvangen.
3. Verweerder heeft op 16-05-2024 het verweerschrift ingediend.
4. Partijen zijn uitgenodigd voor een hoorzitting op 23 augustus 2024.
5. De hoorzitting heeft op 23 augustus 2024 plaatsgevonden te Bunnik. Partijen zijn ter zitting verschenen en hebben hun standpunt nader toegelicht. Klager werd daarbij vergezeld door zijn begeleider. Verweerder werd vergezeld door zijn vader en bijgestaan door zijn gemachtigde.
De voorzitter deelt partijen mee dat de heer F, tandarts-lid van de Geschilleninstantie, verhinderd is de hoorzitting bij te wonen maar in raadkamer deel zal nemen aan de beraadslaging over de uitspraak. Partijen verklaren zich hiermee akkoord.

De klacht

Klager verwijt verweerder dat hij bij een behandeling waarbij meerdere gaatjes zijn gevuld een zenuw heeft beschadigd waardoor hij geen gevoel meer heeft in zijn rechterwang. Klager verwijt verweerder dat de behandeling op onjuiste en ondeskundige wijze is uitgevoerd waardoor hij nog steeds veel last en pijn ervaart.

Klager is op 14 april 2023 door verweerder, tandarts M., behandeld. Tot dat moment werd hij meestal behandeld door de collega van verweerder, tandarts S. Op 14 april 2023 heeft verweerder drie gaatjes gevuld waarvoor klager plaatselijke verdoving kreeg toegediend. Meteen na de behandeling bemerkte klager dat de verdoving veel langer aanhield dan gebruikelijk. Klager maakte

zich daar aanvankelijk geen zorgen over maar de volgende dag kreeg klager ook pijn in zijn oor. Klager besloot een bezoek te brengen aan zijn huisarts maar die kon geen duidelijke oorzaak voor de pijn vinden. Omdat de pijn aanhield heeft klager contact opgenomen met de tandartspraktijk maar ook zij konden geen directe oorzaak voor de klachten vinden. Enkele dagen later begon klager elektrische schokken te ervaren aan de rechterkant van zijn gezicht. Klager was hierdoor zeer verontrust en heeft een afspraak gemaakt met zijn vaste tandarts S. Na grondig onderzoek benoemde tandarts S. dat bij de behandeling van 14 april 2023 mogelijk een zenuw was geraakt bij het plaatsen van de verdoving. Zij kon geen garantie geven dat de klachten op termijn zouden verbeteren.

Voor klager is de situatie onaanvaardbaar. De klachten en beperkingen die klager sinds de ingreep ervaart hebben een grote impact op zijn kwaliteit van leven. De rechterkant van klagers gezicht is gevoelloos, hij kan niet goed eten, brandt regelmatig zijn mond, bij het scheren ondervindt hij hevige pijn en meerdere malen per dag wordt hij geconfronteerd met 'elektrische schokken' in zijn gezicht. De pijn en klachten zijn altijd aanwezig hetgeen klager depressief maakt.

Klager verwijt verweerder dat hij op 14 april 2023 onzorgvuldig en ondeskundig heeft gehandeld. Klager houdt verweerder verantwoordelijk voor zijn lichamelijk en geestelijk lijden. Aanvankelijk heeft klager van verweerder een (immateriële) schadevergoeding van € 100.000,-- gevraagd. In het kader van deze procedure heeft klager die vergoeding gematigd tot € 20.000,--.

Het verweer

Verweerder heeft klager op 14 april 2023 behandeld. Verweerder heeft in twee kiezen rechtsonder, één kies linksonder en één hoektand linksboven gaatjes gevuld in het gebit van klager. Verweerder heeft daarbij bij elk element infiltratieverdovingen toegepast. De behandeling is op 14 april 2023 zonder complicaties verlopen. Op 5 mei 2023 is klager teruggeweest in de praktijk bij zijn vaste tandarts S. en maakte hij melding van gevoeligheid bij één van de kiezen rechtsonder. Klager werd geadviseerd goed te spoelen en te rageren. Klager gaf geen verdere klachten aan.

Op 16 mei 2023 meldde klager zich weer bij tandarts S. en gaf aan een verdoofd gevoel te ervaren rechtsboven in zijn kaak sinds de behandelingen van 14 april 2023. Op 14 april 2023 waren echter geen elementen gevuld of verdovingen aangebracht in de rechter bovenkaak van klager. Tandarts S. heeft klager onderzocht maar kon geen afwijkingen vinden. Op 26 mei 2023 heeft klager tandarts S. weer geraadpleegd. Ditmaal gaf hij aan dat hij een verdoofd gevoel had zowel rechtsboven als rechtsonder in zijn kaak. Tandarts S. heeft klager uitgelegd dat na een verdoving het verdoofde gevoel in een enkel geval langer kan aanhouden maar dat gevoel na verloop van tijd verdwijnt.

Op 29 juni 2023 ontving de praktijk een brief van klager waarin werd verzocht om een grondig onderzoek van zijn klachten. Verweerder en tandarts S. hebben klager op 30 juni 2023 uitgenodigd in de praktijk. Klager had een dikke wang aan de rechterzijde en gaf aan pijn te hebben bij het scheren, last te hebben van zijn tong bij het slikken en steken/schokken te ervaren. Verweerder en tandarts S. hebben klager uitvoerig onderzocht en benoemd dat de verdoving een mogelijke oorzaak kon zijn voor de klachten van klager. Zij hebben klager een verwijsbrief meegegeven voor de kaakchirurg voor nader onderzoek aan wie klager op 3 juli 2023 een bezoek heeft gebracht. De kaakchirurg concludeerde dat een verminderde gevoeligheid als gevolg van een lokale verdoving niet te verwachten is en zeer zelden voorkomt. De kaakchirurg heeft klager vervolgens doorverwezen naar de KNO-arts voor nader onderzoek waar evenmin een oorzaak kon worden gevonden. In oktober en november 2023 is klager in de praktijk behandeld door tandarts S. waarbij zijn bovenfront is verfraaid en gaatjes zijn gevuld. Tot ontsteltenis van verweerder heeft klager nadien een klachtenprocedure gestart waarin hij € 100.000,-- schadevergoeding heeft gevorderd.

Verweerder betreurt het zeer dat klager klachten heeft en pijn ervaart en hoopt dat klager snel herstelt. Verweerder heeft klager echter volgens de geldende protocollen en richtlijnen behandeld. Verweerder heeft de klachten van klager zeer serieus genomen, de klachten in kaart gebracht, het verloop gemonitord en klager doorverwezen naar een kaakchirurg voor nader onderzoek. Verweerder is dan ook van mening dat hij niet verwijtbaar heeft gehandeld.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de KNMT, NVM of ONT zijn tevens aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen derhalve onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerder aangesloten is bij de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie]. Dit houdt in dat verweerder via deze klachtenregeling is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie Mondzorg acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

De Geschilleninstantie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klager heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan verweerder en ondanks tussenkomst van de klachtenfunctionaris van de [beroepsorganisatie] zijn partijen niet tot een oplossing gekomen.

Het griffiegeld is binnen de daarvoor gestelde termijn door klager voldaan. De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart klager ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

Ter beantwoording ligt de vraag voor of verweerder heeft gehandeld zoals van een redelijk handelend en redelijk bekwaam tandarts onder gelijke omstandigheden verwacht mag worden.

Klager heeft op 14 april 2023 een behandeling ondergaan waarbij door verweerder in vier elementen vullingen zijn geplaatst onder verdoving. Op enig moment nadien heeft klager klachten ondervonden van onder meer oorpijn en een verdoofd gevoel. Klager heeft verklaard dat hij zich voor die klachten tot de huisarts heeft gewend. Een aanwijsbare oorzaak werd niet gevonden. In mei 2023 is klager op meerdere momenten teruggeweest in de praktijk bij zijn vaste tandarts S., collega tandarts van verweerder, bij wie hij melding heeft gemaakt van een verdoofd gevoel aan de rechterkant van zijn gezicht en later ook van 'elektrische schokken'.

De Geschilleninstantie stelt vast dat verweerder en zijn collega's de klachten van klager steeds zeer serieus hebben genomen en een mogelijke oorzaak van zijn klachten grondig hebben onderzocht. Omdat geen oorzaak kon worden gevonden is klager voor nader onderzoek doorverwezen naar een kaakchirurg en voorts naar een KNO arts. De Geschilleninstantie is van oordeel dat verweerder daarmee adequaat, zorgvuldig en in het belang van klager heeft gehandeld.

De kaakchirurg heeft in zijn rapport van 3 juli 2023 vermeld: *“Beeld van hypesthesie nervi alveolaris inferior/lingualis en infra-orbitalis rechts, vermoedelijk ontstaan na het geven van locale anesthesie, echter een dergelijk uitgebreid beeld is zeer zeldzaam en niet te verwachten”*.

Hoewel de Geschilleninstantie begrijpt dat klager pijn en ongemak heeft ondervonden na de behandelingen in de praktijk van verweerder, en die nog steeds ondervindt, heeft de Geschilleninstantie niet vast kunnen stellen dat de klachten kunnen worden toegeschreven aan enig onzorgvuldig handelen van verweerder. Evenmin is vast komen te staan dat de klachten van klager kunnen worden toegeschreven aan een complicatie die zich mogelijk ten gevolge van de behandeling op 14 april 2023 heeft voorgedaan. Ten overvloede merkt de commissie nog op dat voor zover de klachten van klager hun oorsprong zouden vinden in de verdoving die klager op 14 april 2023 is toegediend, die klachten zo zeldzaam en niet te verwachten zijn (zie de conclusie van de kaakchirurg) dat verweerder hiervan geen verwijt kan worden gemaakt.

De Geschilleninstantie verklaart de klacht van klager dan ook ongegrond en wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg:

- verklaart de klacht in alle onderdelen ongegrond;
- wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af.

Namens de Geschilleninstantie Mondzorg,

Bunnik, 23 augustus 2024

Met verzenddatum, 2 oktober 2024